

Lakritskavaj eller Bävernylon?

Jag har tagit mig friheten att översätta den vetenskapliga avhandlingen

"Lakritze-Jakett oder Biber-Nylon? – Eines Frenologisches Studium des vershiedenes Subkulturs der Motorradfahrers des Schwedens"

publicerad i original av Motorcykelbiologiska institutet i Stuttgart.

Här publiceras i sammandrag den artbestämning som är avhandlingens grundstomme:

Touringräven (latinskt namn BMWBMW AUTOBAHN):

Kör långt - agerar praktiskt! Det är här du finner exklusiva allvädersställ i bävernylon eller annat vattenavvisande och skrapåligt rymdåldersmaterial, klockor som tål vattendjup ner till 1200 meter och värmehandtag. Här finns Intercom, GPS:er och hjälmar med bogvisir och bluetooth till MP3-spelaren. Däremot är det lite tunnsått med Kuryakyn och Custom Chrome. Touringräven älskar att åka ner i Europa och långt skall det vara. En veckosemester under 900 mil är ingen semester. En touringräv är alltid bra att ha med på en resa för vad du än råkar ut för, finns det alltid en hjälp att få bland hans påsar och pinnaler – från punkaspray till verktyg, nödraketer, skavsårplåster, spritkök, Alvedon och antihistamin. Räkna med att han slutför dagsetappen tre timmar snabbare än du.

Guldvingen (latinskt namn DIOD PLASTKROM PRÅL):

En undergrupp till Touringräven är Guldvingen. På senare år har den muterat så kraftigt att hojbiologerna valt att bestämma den som en egen art. Den skiljer sig från huvudgruppen genom den märkligt utvecklade estetiken och det skönhetsideal som omhuldas. Det verkar som att ju mer lik hojen är en åkattraktion på ett nöjesfält, desto nöjdare och mer tillfreds är ägaren. Forskare tvistar om orsakerna till detta märkliga fenomen. Sociologer menar att man på detta sätt räddar många äktenskap, genom att all fritid tillbringas med styling i garaget och att det dessutom omöjliggör att medfölja på den av hustrun önskade linedancekursen. Mer naturvetenskapligt inriktade forskare anser dock att det handlar om naturliga urvalsprocesser och revirtävlan mellan hannar. Störst och mest vinner och får kanske para sig. Det fungerar alltså ungefär som hos paradisfåglarna.

Fikaren (latinskt namn CAFÉ GRAVUS VÄNLIG FEMTIPLUS):

Ses ofta i mindre svärmar runt kända mötesplatser nämnda i SMC-kalendern. Bär gärna allväderställ, men gör det så sällan – för frun vill hellre spela golf eller åka till något gardencenter på fritiden – att det närmast är pressveck kvar på brallorna, trots att han haft hoj i ganska många år nu sedan återfallet. Arten kännetecknas av att det är fruarna som pratar med varandra runt caféborden, medan grabbarna sitter och smålar, tigande med sitt wienerbröd. Kör max 150 mil per år och har ett fikakonto på femhundra i veckan under säsongen. Motorcykeln är i absolut mint originalskick. Åker aldrig på hojträffar! Däremot tillbringas en hel del tid i garaget. Om det är av kärleken till hojen eller möjligheten att slippa se Let's Dance på TV är ännu inte klarlagt.

Customnisse (latinskt namn T.I.G FETSULA SPACKLUS LACKER):

Har oftast förflutet som hojåkare i ungdomen. Han är egentligen mycket skeptisk till moderniteter som bränsleinsprutning, elektronisk tändning och allt annat som man inte kan se om det fungerar. Eftersom han hade hoj på 60-, 70-, eller 80-talet är han inte nogräknad med komfort och köregenskaper. Idealet är rent och avskalat – och då han oftast är en fena på att både lacka och meka och känner någon som kromar, brukar han göra det gärna och ofta. Inte sällan kan det resultera i mycket snygga minimalistiska byggen, som naturligtvis är vidriga att åka på eftersom de i princip saknar sadel, fjädring och ett hanterbart styre och har fotpinnarna så framflyttade att du nästan ramlar baklänges när du försöker sätta tassarna på dem. Han skulle aldrig lägga pengar på larm, en bra hjälm eller en GPS, men kan lätt blåsa 30 papp på ett snyggt luftfilterarrangemang.

Sporthojsfantomen (latinskt namn TVÅHUNDRAFEMTIO PUBERTALIS):

Sporthojsåkaren kännetecknas av ett uttalat, explicit ansvarstagande för den egna säkerheten och en riskmedvetenhet som är unik i motorcykelkretsar. Han skulle aldrig ge sig ut på vägarna utan sitt kolorerade skinnstall som får honom att se ut som en tandkrämstub, sitt ryggskydd, sina slalompjäxliknande stövlar, sina fantasyhanskar med kolfiberarmering och den neonmönstrade integralhjälm. Efter säkerhetspåklädningen, som tar cirka 45 minuter, ger han sig glatt av på bakhjulet och bränner sedan iväg i 210 km/h timmen på närmsta 70-väg. Liksom hos räkan, som byter kön, byter sporthojsåkaren – om han uppnår vuxen ålder – helt sin artidentitet, när han efter 20 år, avkomma och två skilsmässor återdebuterar i motorcykelkretsar på mindre aggressiva fordon. Rutinerade exemplar häckar ofta i skyddade reservat, s k "banor".

Bikern (latinskt namn PILSNERPILSNERPILSNER):

Okomplicerad. Gör inget sken av att ha ett liv utanför hojåkandet. Vilket han sannolikt heller inte har, alldeles oavsett vilken sysselsättning som drar in de kulor som behövs för att hålla sig med dyr hoj, tatueringar och pilsner. Gillar att vara fri och ledig. Skulle aldrig köra med ryggskydd, integralhjälm eller allvädersställ utan fryser hellre och tar risken. Han tyckte illa om hjälmagen redan när den kom på sjuttioalet, trots att han använde hjälm. Tycker desto mer om fransar och läder. Kör naturligtvis alltid i lakritskläder, med eller utan fransar, som han aldrig sköter eller fettar in. Läger dock en del på att hålla hojen personlig, för personligt är viktigt. Häckar ofta med snarlik tatuerad hona. Är det en långvarig partner benämns den "mama" och skiljer sig från kortvariga diton (s k bitches).

Klubbåkaren (Latinskt namn PILSNERPILSNER PARADOX):

En undergrupp till bikern är klubbåkaren. I likhet med Bikern hävdar Klubbåkaren att han är en frihetslängttande solitär. För att understryka detta, underkastar han sig ett regelsystem och en lojalitetskultur som liknar den man hade i renässansens Florens och han åker nästan bara tillsammans med sina allra närmsta. Yngre exemplar i mutationsfasen brukar kallas hang-arounds och skall vara extra trofasta. Skiljs från andra arter genom att de är märkta. Jagas – ofta oförskyllt – av jaktvårdskonsulenter (s k poliser) i sina respektive hemrevir (s k län).

Hona på hoj (latinskt namn UNIKUM SINGULARIS RESPECT):

Motorcykelkulturen är en av de sista maskulina bastionerna och det kan skrämra kvinnor från att själva ta kort och skaffa hoj. Det är enklare att åka med bakpå och komma i skyddet som någons fru eller flickvän. De honor som trots allt tar steget, bemöts oftast med en sådan respekt, att de inte ens ses primärt som parningsobjekt för den aktuella artens hannar. De blir till exempel nästan inte retade alls för att de kommer åkande på en Shadow 650, en Virago 535 eller en Suzuki Savage. Den hojkörande honan har en hög integritet, eftersom hon vet att hon generellt sett har färre marksyningar per tidsenhet än motsvarande hanförare. Hennes integritet medger också för henne att vara "cross-kitchen". Hon kan ha åkpolare som kör sporthoj eller t o m BMW. Hon är, kort sagt, mer hemtam i vilken annan som helst av de här redovisade grupperna, än gruppernas egna företrädare. Om detta är av genus eller av unikum återstår för vetenskapen att bevisa, när de blivit tillräckligt många för att vara vetenskapligt mätbara.

Offroadaren (latinskt namn SINGEL RULLGRUS ASKES):

Färdas oftast högt över havet – både vad avser det höghus till motorcykel han bestiger och sina färdmål. Får anafylaktiska chocksymptom av att köra mer än två minuter på asfalt. Måste därefter omedlebart vika av på närmsta kostig och följa den över en lämplig bergskedja eller öken/högplatå – gärna i Himalaya, Sahara eller Anderna. Rastar bara då han är hungrig eller behöver sova. Har ett känsligt matsmältningssystem och lever helst på torrskaffning som uttröres i något näralliggande vattendrag och möjligen värms nödtorftigt över öppen eld, varefter han med välbehag sträcker ut sig i sitt lilla otäcka kalla enmanstält. Studier visar att Offroadaren trivs med detta liv och forskare avråder bestämt från att ingripa och försöka ändra livsmönstren hos arten, hur främmande de än kan verka. Arten lever ofta i enkönade par under flyttsäsongen och parar sig under de få veckor per år då de är tillbaka hos honorna i boet.

Motardåkaren (latinskt namn WHEELIE KTM VULGARIS):

Det är inte helt säkerställt om framhjul ingår när man köper en sådan här hoj. Möjligen är det ett extratillbehör, som motardhojsåkaren kan tilläggsköpa när han vant sig vid hojen och vill börja att på allvar testa stoppies. Uppträder ofta i flockar, där yngre exemplar utövar slalomkörning på bakhjulet mellan bilar och/eller barn på cykel i hundra knyck under stort motorbuller. Med undantag av den hysteriskt färgade crosshjälmens och slalompjäxornas är han svår att skilja från en tävlingsklädd bandyspelare. Liksom artfränden sporthojsfantomen trivs han bäst på allmän väg även om många också häckar i de speciella reservat man kallar för "banor".

Uthållighetsberra (latinskt namn LERA LERA ONT):

Trots flera undergrupper på bana eller i friåkning har arten flera gemensamma egenskaper som är svårförståeliga. Till exempel trivs den bäst i leriga och fuktiga miljöer, gärna på senhösten, där den då häckar i stora högar i olika lerpölar och i rotfylld och stenig miljö. Detta skulle få oss att antaga att de för bruket avsedda hojarna är tillbakadraget jordfärgade. Vid en första anblick kan det också se så ut. Efter avspolning av fordon och förare ser dock betraktaren att utseendet närmast liknar motardåkarens. Arten har ofta en lätt framåtlutande och haltande gång, vilket beror på att utövandet givit kroniska ryggbesvär och trasiga korsband i minst ett knä. Finns i både vägregistrerad och oregistrerad version.

Harley Davidson Nouveau (Latinskt namn GULDORSK AUTOKORT):

Den nye Harley Davidson-åkaren är en både hånad och respekterad art. Respekterad för att han bär hela Harley Davidson finansiellt på sina axlar genom att köpa en ny HD varje år. Han möjliggör därför för andra som vill köpa en begagnad HD, att göra detta till priser som endast motsvarar ett normalt småhus. Han är lite sedd över axeln, eftersom han fick hojkortet på köpet och aldrig körde hoj i sin ungdom. Tycker han är fräck med påsytt "HOG Lifetime Membership-märke" på nyköpta märkesjackan. Han är dock van och härdad som torsk. Det finns många andra märkesvaror i hemmet och i garderoben. Har setts köra HD i allvädersställ!

Retroperra (Latinskt namn SÖNDER SÖNDER ALLTID SÖNDER):

Kännetecknande för arten är att den med bestämdhet hävdar att det inte byggts några riktiga motorcyklar efter 1970 och att 12 volt är överskattat. Tenderar att försvara elsystem från Lucas och tycker om att växla med högerfoten eller möjligen med handen. Berättar gärna om den gången när han körde ut på tur och kom hem igen, trots att han körde bortom sista busshållplatsen. Många mil blir det inte, men desto fler timmar. Större delen av fritiden ägnas åt det numera Internetbaserade kontaktnät han utvecklat genom åren, där han försöker få tag på delar till sin älskling. Har svarv, fräs och en jättestor skruvlåda. Kan skära till egna korkpackningar på frihand. Innehar potthjälm och gammal ordonnansjacka.

Italofilen (Latinskt namn ESPRESSO DUCATI MOZZARELLA):

Denne ofta något lätt överviktige motorcyklist, ser inte alltid helt fräck ut i sitt designade italienska läderställ. Det tenderar att vara lite tjockare på mitten än i änden. Detta har åstadkommit genom ett stort intag av olika italienska livsmedelsprodukter på de caféer som de frekventerar i flockar. Håller sig mest med sina artfränder, men kan till nöds tolerera näraliggande arter och möjligen erkänna att ett fåtal bra motorcyklar byggts på fabriker, andra än det egna märkets – dock aldrig utanför Italien! Har väldigt höga servicekostnader på orter långt från bostaden.

Fotnot: Avhandlingens författare, Herr Doktor Doktor Doktor Heinz Waalfridh von Schnapps-Bier kör själv en grön Kawasaki VN1500 Classic Tourer av 1998 års modell och hans hona en VN800 Classic '99. De är naturligtvis fullt normala och passar verkligen inte in i någon av de ovanstående arketyperna. Bilderna är ärligen stulna på webben eller fotograferade alldeles själv med digitalkamera.

Kör lugnt! Vi ses!
Stefan #3871

